

Stad en industrie ontmoeten elkaar in de Havenmeester

Het is bijna niet meer voor te stellen, maar tien jaar geleden was de noordelijke haven in Zutphen nog gedempt én lag een verloederd industrieterrein ingeklemd tussen het NS-station en de IJssel. In 2012 werd KCAP benaderd om een nieuw stedenbouwkundig plan te maken. De wijk Noorderhaven moest aansluiting vinden met de historische stad en een eigen identiteit krijgen. Havenmeester 10 van LEVS architecten is het eerste project aan de haven dat opgeleverd werd en belichaamt die ambitie. Qua kleurgebruik zoekt de gevel de relatie met de oude stad, terwijl de vorm refereert aan de industriële historie.

Tekst Katja van Roosmalen

Beeld Marcel van den Burg

“Het is een ‘pioniersgebouw’, zeker voor Zutphen”, vertelt Marianne Loof, een van de drie partners van LEVS. “Niet alleen door de locatie. We stapten in aan het eind van de crisis en ontwierpen een - voor Zutphen - hoog appartementengebouw.” Aanvankelijk werd dit idee voorzichtig ontvangen; de oude Hanzestad bevindt zich aan de rand van een krimpgebied; behalve aan de randen van de stad is er weinig hoogbouw te vinden en de vraag naar appartementen leek gering. In het stedenbouwkundig plan van KCAP was op de kop van de haven echter een markant gebouw voorzien. “Bij ons riep dat de vraag op: wie is geïnteresseerd om hier te komen wonen? Door klankbordsessies – georganiseerd door Heijmans - kwamen we daar achter. Veel mensen uit de omgeving voelen zich namelijk verbonden met Zutphen en willen na jaren in de Achterhoek gewoond te hebben, terugkeren naar de stad. Hier zijn alle voorzieningen nabij én – dat maakt deze locatie zo bijzonder – kijk je ook uit over het weidse rivierlandschap.”

Doelgroep

De doelgroep had bovendien vaak vermogen opgebouwd in hun vorige woning en kon zich daardoor een ruim en aangenaam appartement permitteren. Dat betekende dat er kwaliteit geleverd moest worden. Bij

Loof en haar collega Marco Rats wordt direct duidelijk dat zij hiervan opleven. “Dit project neemt een bijzondere plek in op ons bureau. Hier konden we het met de ontwikkelaar hebben over kwaliteiten waar in de Randstad minder over gesproken wordt. Denk aan een riante entree, ruime kamers, een goede afwerking, variatie en indeelbaarheid. De luxe uitstraling die de Havenmeester vanaf de straat heeft, konden we doorzetten naar de individuele woningen. Zoals mensen het gevoel geven dat ze in een bungalow wonen. Met balkons waar plaats is voor een 8-persoonstafel en buiten veel bewegingsvrijheid. Je kunt hier echt een rondje lopen, voor de eigen gevel langs, omdat in het laatste deel van de pui een draaibaar raam is gerealiseerd.”

Gevel voorzijde

Uit de klankbordsessies kwam tevens naar voren dat de toekomstige bewoners een duidelijke visie hadden hoe het gebouw er uit moest zien. Al liepen de meningen daarover uiteen. “Er waren potentiële kopers die grote glaspartijen wilden om de IJssel te ervaren, terwijl anderen juist de voorkeur gaven aan een kloek gebouw.” Kortom: Veel glas, maar geen kantooruitstraling. Of, zoals Loof het definieert: “Een gebouw dat stevig in de omgeving staat en een huwelijk is tussen de binnenstad en de industriële omgeving.” Door de grote glaselemen-

ten te combineren met robuuste penanten werd aan de esthetische wensen voldaan.

De sheddaken verwijzen naar het oude Resinkgebouw dat ooit op deze locatie stond. “En het lijnenspel in de gevel verwijst naar de locatie. Die verticale lijnen zijn ook terug te zien in Het Koelhuis aan de overzijde. De kleuren zijn echter ontleend aan de binnenstad. Wit is een kleur die heel typerend is voor Zutphen”, legt Loof uit. “De witte huizen aan de IJssel zijn kenmerkend, maar ook langs de toegangswegen tot het centrum staan veel panden met witte accenten.”

Achterzijde

Achter de voorgevel - aan de oostkant - bevinden zich grondgebonden woningen. Deze hebben dezelfde ferme uitstraling als de achterzijde van Havenmeester 10. De stevige horizontale belijningen, sheddaken en aluminium kozijnen zijn een knipoog naar het verleden. Rats: “Overal zochten we de verbinding en hebben we waar mogelijk het stedenbouwkundige plan van KCAP versterkt. Ook in de gemeenschappelijke binnentuin zie je dat terug. Hier kwam een speelgebied dat bij overvloedige regenval als wadi dient. De schuttingen moesten hier laag blijven. Om mensen toch beschutting te bieden en de verleiding van hoge afscheidingen te weerstaan, zijn de bergingen een stukje verder naar het huis geplaatst.”